

ریاست جمهوری توضیح داد:

عضویت افغانستان در شورای امنیت را به پاس دوستی به هند واگذار کردیم

کرسی‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد از این جهت مهم هستند که این کشورها در تصمیم‌گیری‌های مربوط به مسایل امنیتی و صلح در جهان قدرت تصمیم‌گیری خواهند داشت. از جمله درباره کشورهایی که هم اکنون مسایلشان در صدر اخبار جهانی است. مانند افغانستان، کوریای شمالی و سوریه. در همین حال تحلیلگران بین‌المللی گفته‌اند که افغانستان سخت نیازمند عضویت در شورای امنیت سازمان ملل متحد بود.



صفحه ۶

ولسمشری مانی:

د امنیتی ترون په اړه مو دریخ نه دی بدل شوی



ولسمشری مانی وایي، چې له امریکا د امنیتی ترون د لاسلیک په اړه د افغان حکومت په دریخ کې هېڅ ډول بدلون نه دی راغلی او په خپل پخواني دریخ لا هم ټینګ ولاړ دي. له دې وړاندې د امریکا د بهرنیو چارو وزیر جان کبري ویلي ول، د افغانستان راتلونکی ولسمشر هم کولای شي دغه ترون لاسلیک کړي. د ولسمشر ویاند ایمل فیضی ماندهگار ورځپاڼې ته په مرکه کې وویل، د کابل - واشنگتن ترمخ د امنیتی ترون د لاسلیک لپاره یې لا هم شرطونه په خپل ځای دي او تر هغې به دغه ترون لاسلیک نشي...

ادامه صفحه 6

وزیر دفاع امریکا:

نقش ما در افغانستان باید سریع روشن شود



وزیر دفاع امریکا بر لزوم امضای سند توافقنامه امنیتی میان واشنگتن و کابل تأکید کرد. چاک هیگل گفت: همانطور که می‌دانید سال ۲۰۱۳ سالی چالش‌برانگیز برای وزارت دفاع امریکا بود، اما فکر می‌کنم سال آینده پایان دوره نسبتاً طولانی تردید درباره بودجه باشد. وزیر دفاع امریکا گفت: لایحه بودجه که دیروز به تصویب کنگره رسید، مقداری بودجه وزارت دفاع در سال ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ را کاهش داد. سنا نیز قرار است درباره قانون اجازه دفاع رای گیری کند. این قانون برخی از اقدامات برای تقویت پاسخ دفاعی را شامل می‌شود. وی گفت: لایحه بودجه تصویب شده در کنگره گامی در مسیر درست برای ما است و من هفته گذشته از آن حمایت کردم اما با وجود این توافق بر سر بودجه، وزارت دفاع امریکا همچنان با تصمیم‌های دشواری درباره بودجه روبرو است.

تلاش‌ها برای کاهش هزینه‌های ساخت و ساز ادامه خواهیم داد و می‌دانیم دیگر نباید اصلاح در غرامت نظامی را به تعویق بیندازیم. وزیر دفاع امریکا گفت: ما به تمرکز بر روی افغانستان ادامه می‌دهیم و در حال تکمیل نقش رزمی در این کشور هستیم. جنرال دمپسی و من اخیراً از بازدید از نیروهای ما از افغانستان بازگشتیم. این نیروها در وضع بسیار چالش‌انگیز به صورت عالی در حال ایفای وظیفه هستند. کشته شدن شش نیروی امریکا بر اثر سقوط بالگرد در روز سه شنبه یادآور فداکاری این نیروها است. نقش امریکا و متحدان آن برای کمک به مردم افغانستان پس از سال دوهزار و چهارده باید به صورت مشخص و هرچه سریعتر تعیین شود. توافق دو جانبه امنیتی بین امریکا و افغانستان باید هرچه سریعتر امضاء شود تا امریکا و متحدانش طرح خود برای حضور پس از سال دو هزار و چهارده را برنامه‌ریزی کنند. وی گفت: چالش ارتباط زمینی از پاکستان یکی از ضرورت‌ها برای اطمینان از حضور ما پس از سال دوهزار و چهارده است. ما در جهان پیچیده و ناپایداری زنده‌گی می‌کنیم. ما می‌دانیم چالش‌های دشواری پیشرو است و زنان و مردان مسلح ما باید آماده باشند. آماده باشند تا به صورت موفقیت‌آمیز با این چالش‌های جدید مواجه شوند.

هند آموزش نیروهای ویژه افغانستان را آغاز کرد



هند اعلام کرد که روز گذشته رسماً آموزش نیروهای ویژه افغانستان را آغاز کرد. به گفته سخنگوی ارتش هند، این کشور آموزش یک گروه از نیروهای ویژه افغان را در بیابانهای راجستان در حالی آغاز کرده است که این اقدام در واقع نشان دهنده تعامل فزاینده این کشور با افغانستان همزمان با تدارک نیروهای خارجی برای خروج از افغانستان در سال ۲۰۱۴ میلادی است. نیروهای نظامی افغانستان سال‌هاست در آموزشهای نظامی در هند شرکت می‌کنند با این حال این نخستین بار است که نیروهای ویژه افغانستان با کماندوهای هندی تمرین مشترک برگزار خواهند کرد. افغانستان مدتهاست هند را برای خرید تجهیزات نظامی از جمله هلیکوپتر، تانک، و تجهیزات توپخانه و نیز حضور بیشتر در آموزش نیروهای افغان همزمان عهده گرفته است...

ادامه صفحه 6

طالبان پاکستانی: خط دیورند را به رسمیت نمی‌شناسیم



طالبان پاکستانی گفته‌اند که خط مرزی میان افغانستان و پاکستان را به رسمیت نمی‌شناسند. شاهدالله شاهد سخنگوی ملافضل‌الله رهبر طالبان پاکستانی همچنان به روزنامه گلف‌نیوز گفته است که طالبان پاکستانی و افغان زیر یک رهبری واحد فعالیت می‌کنند. آقای شاهد همچنان گفته است که طالبان پاکستانی خط دیورند، مرز میان افغانستان...

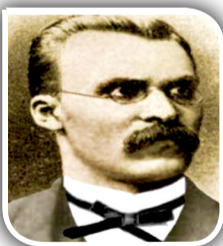
ادامه صفحه 6

در برگ‌ها



بازی انتخاباتی کزری با توافق‌نامه امنیتی

دردسرهاي حقيقت



همه چیز در مورد شب یلدا



سومین نشست مشورتی آجندای ملی - پنجشیر گفت‌وگوهای



اشتراک‌کننده‌گان

احمد عمران

بازی انتخاباتی کرسی با توافق نامه امنیتی

اما از جانب دیگر، آقای کرسی از خطرهای بازی بی که آغاز کرده، به خوبی آگاه است و به همین دلیل می بینیم که نماینده افغانستان در سازمان ملل متحد، مواضع کاملاً متناقض با مواضع و سخنان آقای کرسی مطرح می کند. آقای طنین در این سخنان به گونه تلویحی به جامعه جهانی و سازمان ملل اطمینان داد که نگران امضای توافق نامه امنیتی با امریکا نباشند، زیرا که این توافق نامه «به موقع» امضا می شود. اما پرسش این جاست که بازی آقای کرسی از کجا آب می خورد و چرا او و تنها او به عنوان مقام تصمیم گیرنده در این خصوص چنین مواضع سرسختانه از خود نشان می دهد.

تا آنجا که مشخص شده، آقای کرسی هیچ هدف استراتژیک ملی در خصوص امضای توافق نامه امنیتی ندارد. آقای کرسی مثل همیشه، بازی اغفال کننده و تحریک آمیزی را آغاز کرده که بیشتر در محور خواست های شخصی او تمرکز یافته است. بسیاری از آگاهان سیاسی باور دارند که حتی هیچ نوع اختلاف مهمی میان مواضع آقای کرسی با خواست های امریکا در مورد امضای سند امنیتی وجود ندارد. آقای کرسی با برگزاری لویه جرگه مشورتی و ایجاد سروصداهای له و علیه امضای توافق نامه امنیتی، به نوعی افکار عمومی را به انحراف کشاند تا به این وسیله، به هدف های شخصی خود در وضعیت سیاسی کشور نزدیک شود.

آقای کرسی می داند که روزی باید این سند امضا شود؛ حالا چه او این کار را انجام دهد و یا فرد پس از او که به کرسی ریاست جمهوری کشور تکیه خواهد زد. اما در این میان مسایلی هست که آقای کرسی نمی خواهد به ساده گی از کنار آنها بگذرد. اساسی ترین مسأله برای آقای کرسی، انتخابات سال آینده ریاست جمهوری کشور است که سرنوشت سیاسی آینده افغانستان را مشخص خواهد کرد. آقای کرسی نسبت به این انتخابات و شخصی که جانشین او خواهد شد، نمی تواند بی طرف باقی بماند. برای همین منظور، او از تمام حربه ها برای رسیدن به هدف های خود در انتخابات ریاست جمهوری آینده استفاده می برد. یکی از این حربه ها بدون شک امضای توافق نامه امنیتی میان افغانستان و امریکاست.

آقای کرسی و به نوعی امریکایی ها می خواهند چنین وانمود کنند که اگر نتیجه انتخابات، خلاف خواست اکثریت جامعه افغانستان باشد؛ چیزی ست که در فرایند مشارکت جمعی مردم افغانستان به وجود آمده و آن ها در این روند دخالت خاصی نداشته اند. از جانب دیگر، آقای کرسی نیز با این ترفند می تواند خود را از مظان اتهام در مورد دخالت در روند برگزاری انتخابات، دور نگه دارد و چنین نشان دهد که دغدغه مهم اصلی او در زمانی که انتخابات افغانستان در حال برگزاری بود، معطوف به چیزهای دیگر و از جمله امضای توافق نامه امنیتی با امریکا بوده است. این سناریوی تنظیم شده به وسیله آقای کرسی و اطرافیان او در مورد امضای توافق نامه امنیتی با امریکاست. از یک سو این موضع گیری ها می تواند پای امریکا را از قضیه انتخابات دور نگه دارد و این کشور را در وضعیت محافظت شده قرار دهد و از سوی دیگر، به آقای کرسی این فرصت را مساعد سازد که آن چه را می خواهد، با انتخابات انجام دهد. این موضوعی ست که تا به حال از چشم بسیاری از ناظران مسایل افغانستان به دور مانده و یا این که کسی نخواست است به دلایل سیاسی، به صورت روشن در این مورد سخن بگوید. وقتی به کل این جریان از یک فاصله مشخص نگاه شود و روابط آقای کرسی با جامعه جهانی و بازی هایی که او هر از گاهی آغاز می کند مرور شود، آن گاه مشخص می گردد که او چه خواب خطرناک و بزرگی را یک بار دیگر برای افغانستان دیده است؛ خوابی که با قدرت سیاسی پیوند دارد و اگر هوشیارانه با فضای به وجود آمده برخورد نشود، بدون شک نتایج فاجعه بار آن دامن مردم افغانستان را برای یک دوره نامشخص دیگر خواهد گرفت.



که رهبری افغانستان هم چندان تمایلی به چنین دیداری نداشته است.

اساسی ترین مسأله برای آقای کرسی، انتخابات سال آینده ریاست جمهوری کشور است که سرنوشت سیاسی آینده افغانستان را مشخص خواهد کرد. آقای کرسی نسبت به این انتخابات و شخصی که جانشین او خواهد شد، نمی تواند بی طرف باقی بماند. برای همین منظور، او از تمام حربه ها برای رسیدن به هدف های خود در انتخابات ریاست جمهوری آینده استفاده می برد. یکی از این حربه ها بدون شک امضای توافق نامه امنیتی میان افغانستان و امریکاست.

آقای کرسی و به نوعی امریکایی ها می خواهند چنین وانمود کنند که اگر نتیجه انتخابات، خلاف خواست اکثریت جامعه افغانستان باشد؛ چیزی ست که در فرایند مشارکت جمعی مردم افغانستان به وجود آمده و آن ها در این روند دخالت خاصی نداشته اند. از جانب دیگر، آقای کرسی نیز با این ترفند می تواند خود را از مظان اتهام در مورد دخالت در روند برگزاری انتخابات، دور نگه دارد و چنین نشان دهد که دغدغه مهم و اصلی او در زمانی که انتخابات افغانستان در حال برگزاری بود، معطوف به چیزهای دیگر و از جمله امضای توافق نامه امنیتی با امریکا بوده است.

امضای توافق نامه امنیتی میان امریکا و افغانستان در میان موجی از سروصداهای ابهام آمیز و چندپهلوی مقام های کشور، هنوز سرنوشت روشنی ندارد. رئیس جمهور کرسی که به اصطلاح دو پا را در یک موزه کرده، از امضای توام با شروط این توافق نامه سخن می گوید و تأکید دارد، تا زمانی که شرط هایش از سوی امریکایی ها پذیرفته نشود، این توافق نامه را امضا نخواهد کرد. اما از جانب دیگر، برخی مقام های کشور از امضای «به موقع» این سند خبر می دهند. ظاهر طنین نماینده افغانستان در سازمان ملل، به تازگی گفته است که افغانستان توافق نامه امنیتی را «به موقع» امضا خواهد کرد. اگر منظور آقای طنین از کاربرد قید «به موقع» همان چیزی باشد که امریکایی ها خواهان آن اند - یعنی امضای توافق نامه امنیتی تا اواخر ماه جاری میلادی - پس در این میان سخنان رییس جمهوری که گاهی آن را به پس از برگزاری انتخابات ریاست جمهوری و گاهی هم به رییس جمهوری بعدی واگذار می کند، به چه معناست؟ آیا در دیدگاه های مقام های کشور، یک نوع انارشی حاکم شده است و یا این که همه سخن از یک چیز می گویند ولی با الفاظ و واژه گان مختلف؟ از سوی دیگر، یان کوبیش نماینده ویژه سازمان ملل متحد در افغانستان، از تعهدات جامعه جهانی پس از سال ۲۰۱۴ میلادی خبر می دهد و می گوید افغانستان برای ادامه روند فعلی، به کمک های جهانی پس از سال ۲۰۱۴ نیاز دارد. آیا این نیازها از سوی دولت مردان کشور که خواهان تأخیر در امضای توافق نامه امنیتی با امریکا هستند، مورد سنجش قرار گرفته است؟... آن گونه که شواهد نشان می دهد، آقای کرسی بازی گنگ و توطئه آمیزی را در قبال امضای توافق نامه امنیتی با امریکا آغاز کرده و آن را به پیش می برد. این بازی شامل مراحل چندگانه و مختلفی است که یکی پس از دیگری به اجرا گذاشته می شوند.

آقای کرسی در روزهای اخیر، ضمن مواضع غیرمترقبه، سخنان حیرت آوری را هم به زبان می راند. او در مراسم وداع با نلسن ماندیلا رهبر فقید افریقای جنوبی، امریکا را به داشتن نگاه استعمارگرانه در قبال افغانستان متهم کرد و حتا میان او و رییس جمهوری امریکا که در این مراسم شرکت داشت، هیچ گفت و گویی صورت نگرفت. شاید بارک اوباما رییس جمهوری امریکا به صورت تعمدی نخواست که با آقای کرسی در حاشیه مراسم وداع با ماندیلا دیدار کند، ولی این در عین زمان به معنای این نیز می تواند باشد

سخن ماندگار

دولت وحدت ملی؛ نیاز امروز و فردای افغانستان

هفته گذشته، بنیاد شهید احمدشاه مسعود میزبان جمعی از نخبه گان کشور برای بحث روی کنفرانس اجندای ملی و طرح دولت وحدت ملی در فرایند انتخابات بود. شرکت کننده گان، جوانب مختلف شکل گیری دولت وحدت ملی در فرایند انتخابات را به بحث گرفتند و ضمن تأکید بر ایجاد دولت وحدت ملی، از کنفرانس اجندای ملی نیز حمایت کردند. شرکت کننده گان گفتند که هیچ کس به تنهایی در انتخابات پیش رو، برنده نیست و باید زمینه یی فراهم شود تا همه خودشان را در دولت آینده ببینند.

دولت وحدت ملی به عنوان یگانه گزینه سیاسی برای بیرون رفت از وضعیت موجود، از متن اجندای ملی بیرون شده و تا کنون مورد توجه نخبه گان کشور قرار گرفته است. وضعیت افغانستان در این شب و روز به مرحله مهمی رسیده و چندی بعد، صفحه یی جدید در تاریخ سیاسی افغانستان گشوده می شود و این کشور را وارد دهه تحول می سازد؛ دهه یی که جامعه جهانی برای افغانستان برنامه هایی را در نظر گرفته است. در چنین فرصتی، مسایلی نیز وجود دارد که با توجه به خروج نیروهای بین المللی از افغانستان، این کشور را تهدید می کند؛ از این رو بسیار نیاز است تا شخصیت ها و نهادهای سیاسی کشور، سلسله برنامه های ملی و همه پذیری راه اندازی کنند تا در روشنی آن، افغانستان به یک ورطه خطرناک گذار نکند؛ زیرا ما سال های دشوار و پر از بیم و امید را بعد از ۲۰۱۴ در پیش داریم. در چنین مقطعی طرح اجندای ملی به عنوان یک برنامه همه پذیر و ملی، توانسته با رویکردهای جدید و برنامه های تازه، توجه همه نهادهای سیاسی، سیاستمداران، تحلیلگران، استادان دانشگاه، جوانان خبره و همه طیف ها، گروه ها و سازمان های فعال جامعه را به خود معطوف بدارد. حالا که افغانستان در حال ورود به دهه تحول است، می باید که سیاستمداران و نخبه گان افغانستان در این مقطع حساس با توجه به تجربه هایی که از دوازده سال اخیر دارند، طرحی را برای رهایی کشور از بحران و رسیدن یک جامعه مطلوب به عنوان یک نسخه تازه برای افغانستان و جامعه جهانی تدوین کرده و ارایه دهند. چرا که در یک دهه و اندی که گذشت، افغانستان نسخه های مختلف تجربه شده در دیگر جوامع را تجربه کرد، اما هیچ کدام از آن ها با واقعیت های مسلم این کشور همخوانی نداشت و در نتیجه باعث شد افغانستان هیچ دوره موفقیتی را در تقویم سیاسی اش نداشته باشد.

اما اکنون که افغانستان در گردابی از مشکلات و هراس از آینده نامعلوم به سر می برد، تلاش نخبه گان برای ایجاد دولت وحدت ملی می تواند یگانه روزنه چشم نوازی باشد که جامعه نابه سامان ما را به یک فردای روشن و سرشار از اعتماد و هم پیوستگی ملی رهنمون سازد؛ همان فردایی که در آن عدالت اجتماعی و اتحاد ملی، از شعار به عمل و از خیال به واقعیت می پیوندد. اجندای ملی در پی آن است که انتخابات پیش رو را به یک فرصت مناسب تبدیل کند که طی آن، دولت وحدت ملی با مکانیزم های روشن آن روی کار آید و تمام اقتدارگرایی ها و انحصارگرایی ها به کنار گذاشته شود و انسجام و مشارکت ملی، و هم اندیشی و چاره جویی ملی ساختارهای سیاسی، اقتصادی و فرهنگی نوینی را در جامعه پی بریزد و کشور را از تضادها و تقابل های فرساینده به آینده های عالی گذار دهد. انتظار می رود که همه جریان های سیاسی و سازمان هایی که به خیر و فلاح افغانستان می اندیشند، روی ایجاد دولت وحدت ملی از مجرای اجندای ملی توجه، تمرکز و رایزنی کنند و از رسانه های کشور نیز توقع می رود که با تأکید بر نیاز افغانستان به دولت وحدت ملی، نقش شان را در تعیین آینده کشور، به درستی ایفا و مردم را به حمایت از این مهم تشویق کنند.

چین به دنبال خصوصی کردن شرکت‌های دولتی بیشتر



به گفته یک مقام کابینه چین، ممکن است شرکت‌های دولتی بیشتری به نهادهای خصوصی واگذار شوند تا به رشد اقتصادی کمک کنند اما کنترل صنایع عمده را همچنان پکن بر عهده خواهد داشت. به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، به گفته «هوانگ شوه»، معاون رییس هیأتی که بزرگترین شرکت‌های دولتی چین را کنترل می‌کند در این خصوص گفت: ناظران در حال کار بر روی طرح‌هایی هستند تا با توجه به تعهد ماه گذشته حزب کمونیست چین به افزایش رقابت‌پذیری در این کشور، موضوع مالکیت را تغییر دهند. هوانگ در عین حال اشاره نکرد که ۱۱۷ شرکتی که تحت کنترل کابینه قرار دارند، کدام شرکت تحت تاثیر این قانون جدید قرار می‌گیرد.

رشد اقتصادی چین در نیمه دوم سال جاری میلادی با رکود مواجه شده و به حداقل ۷,۵ درصد رسید که در دو دهه اخیر بی‌سابقه بوده است.

اعزام نیروی‌های ویژه امریکایی

به سودان جنوبی

به دنبال شدت گرفتن درگیری‌ها در سودان جنوبی، کاخ سفید نیروهای ویژه خود را برای حفاظت از هیئت‌های دیپلماتیک امریکا به این کشور اعزام کرد.

با ادامه درگیری‌ها در سودان جنوبی، امریکا ۴۵ تن از نیروهای ویژه خود را برای حمایت از هیئت‌های دیپلماتیک امریکایی در این کشور اعزام کرده است.

بارک اوباما، رییس‌جمهوری امریکا طی نامه‌یی به کنگره اعلام کرد که ۴۵ نیروی ویژه امریکایی برای حفاظت از امنیت جانی هیئت‌های دیپلماتیک امریکا به سودان جنوبی فرستاده شده‌اند.

وی افزود: نیروهای مذکور به شکل مطلوبی برای حفاظت از امنیت دیپلمات‌ها مجهز شده و تا زمانی که لازم باشد در سودان جنوبی خواهند ماند.

امریکا پیشتر فعالیت سفارت خود در جوبا را به حالت تعلیق درآورده بود و تمامی کارمندان و دیپلمات‌های غیرضروری خود را از سودان جنوبی خارج کرد.

اوکراین، گرجستانی جدید

نامیدن اقدامات یانوکویچ پس از آن مطرح شد که او برای امضای یکسری توافقات اقتصادی به مسکو سفر کرد. شخصیت‌های اپوزیسیون اوکراین بیم آن را دارند که او نقشه راهی را امضا کند که اوکراین را در مسیری به سوی پیوستن به اتحادیه گمرکی با چند کشور سابق اتحادیه جماهیر شوروی سابق سوق دهد؛ اقدامی که باعث می‌شود تا کی‌یف دیگر تمایلی برای پیوستن به اتحادیه اروپا نداشته باشد و این نقشه راه همان اتحادیه اوراسیاست که پوتین آن را یک وزنه و تعادل برای اروپا می‌داند.

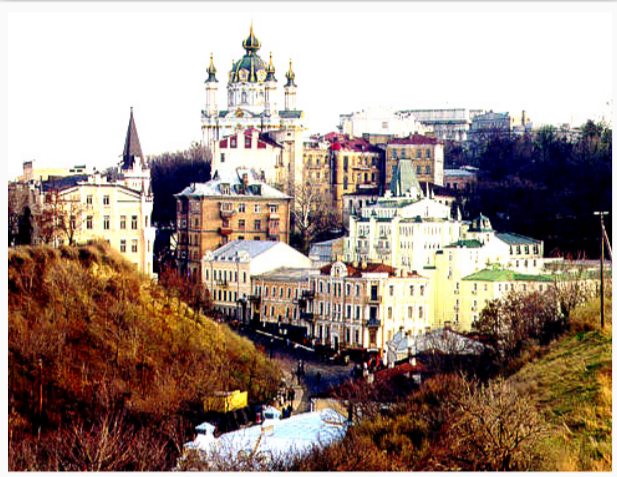
آرسنی یاتسنیوک، رهبر مخالفان اوکراین که پیشتر وزیر امور خارجه و اقتصاد این کشور بوده در جریان راهپیمایی روز یکشنبه هفته گذشته گفت: اگر توافقنامه اتحادیه گمرکی امضا شود، بهتر است یانوکویچ در مسکو بماند و به کی‌یف بازنگردد. اگر اوکراین را بفروشد خودش می‌داند!

و خطرناک‌ترین مساله این است که سیاستمداران غربی از اینکه به معترضان اوکراینی امیدواری غلط و جعلی بدهند، لذت می‌برند. و درمیان خطرها باید به این توجه کرد که سناتور مک‌کین و همکارش سناتور کریس مورفی در سخنانشان خطاب به جمعیت انبوه معترضان گفته بودند: «اگر شما موفق شوید، سنای امریکا در کنار شما خواهد بود و در هر قدمی که بر می‌دارید، با شما می‌ایستد.» که این اظهارات باعث می‌شود اوکراینی‌ها فکر کنند آنها حمایت غرب را دارند و اصلا به این فکر نکنند که اگر اعتراضات شکست بخورد چه پیش خواهد آمد.

هم اکنون، اوکراین به عرصه‌یی خوب و فرصتی مغتنم برای سیاستمدارانی بدل شده که می‌خواهند مشت خود را به پوتین در حیاط خلوت روسیه نشان دهند؛ همانطور که گرجستان در سال‌های نخست حکومت و ریاست جمهوری ساکاشویلی این کار را کرد. اما تنها تعداد اندکی از افرادی که فطرت و ذات رییس جمهوری روسیه را مورد آزمایش قرار داده‌اند، جایگزینی بهتر برای آن یافته‌اند. آنهایی که مایلند اوکراین را به دامان غرب بیندازند علاوه بر بدهی‌های کمر شکن و صحنه سیاسی فاجعه‌بار برای اوکراین، باید برای این کار زمانی طولانی فشار بیاورند.

اثبات حقیقی تعهدات آنها تنها زمانی رخ می‌دهد که فرصت‌های ظاهری موجود، دیگر نباشند.

طعمه خوبی است چراکه مسکو همواره در متهم کردن غرب به استفاده از معیارهای دوگانه راغب است. سرگنی لاورف، وزیر امور خارجه روسیه در مصاحبه‌یی که روز شنبه با تلویزیون دولتی این کشور صورت گرفت، گفت: تصور کنید که من روزی به آلمان سفر کنم و در میان معترضان قدم بزنم؛ معترضانی که از احزابی حمایت می‌کنند که از برلین می‌خواهند تا روابط خود را در قبال اتحادیه اروپا تغییر دهد. فکر می‌کنم که پارلمان اروپا، ناتو، شورای اروپایی و سازمان همکاری و امنیت در اروپا باید قطعنامه‌ای را علیه روسیه که با این کار



در امور داخلی آلمان مداخله کرده است، تصویب کنند. درحالی‌که غرب و روسیه یانوکویچ را در موضعی بسیار مشکل قرار داده‌اند و معترضان اوکراینی به دنبال استعفا و برکناری او هستند، مقام‌های اروپایی به نظر می‌رسد که به دنبال اعمال فشار بر رییس جمهوری اوکراین هستند. کمی پس از آنکه سناتور مک‌کین در روز یکشنبه سخنرانی کرد، استفان فول، کمیسیونر توسعه اتحادیه اروپا، در حساب کاربری خود در توئیتر نوشت که اروپا مذاکرات با کی‌یف را برای امضای توافقنامه همکاری به حالت تعلیق درآورده است.

خطری که این مساله دارد، بروز درگیری با روسیه است درحالی‌که مسکو یانوکویچ را به سوی کرملین سوق می‌دهد. اگرچه تعداد کمی در اوکراین معتقدند که رییس جمهوری این کشور به جای تمایل برای دستیابی به گاز با قیمت کمتر، وام و معاهده تجاری با روسیه دارای وابستگی به پوتین است، تلاش اتحادیه اروپا برای بلوف

«سناتور جان مک‌کین جمهوری خواه و سایر سیاستمداران غربی در حال تبدیل کردن تظاهرات اعتراضی اوکراین به صحنه نبرد دموکراتیک در کنار مرزهای روسیه هستند. اما آیا آنها آماده‌اند تا مسائل را از درون مشاهده کنند؟ تظاهرات اعتراضی گسترده علیه تصمیم ویکتور یانوکویچ، رییس جمهوری اوکراین در امتناع از امضای توافقنامه میان این کشور با اتحادیه اروپا، باعث شده تا این کشور به صحنه نبرد میان روسیه که خواهان دستیابی به تسلط اقتصادی بر کی‌یف است و سیاستمداران امریکایی و اروپایی که اوکراین را به عنوان تازه‌ترین عرصه ایده‌های دموکراتیک غرب می‌دانند، بدل شود. تقریباً هر شکل و فرمی از بدترین کابوس‌های پارانوئیدی کرملین به وقوع پیوسته و به واقعیت بدل شده است که از جمله آنها می‌توان به میخائیل ساکاشویلی، رییس جمهوری سابق گرجستان اشاره کرد؛ کسی که مقام‌های روس او را فردی مجنون و نامحبوب و عامل وزارت امور خارجه امریکا توصیف می‌کنند و هم اکنون سناتور مک‌کین جمهوری خواه، کسیکه نزدیکترین سیاستمدار غربی به ساکاشویلی بود، همواره و به صورت مرتب ولادیمیر پوتین، رییس جمهوری روسیه را یک فرد ستمگر می‌خواند.

حالا از میان مسائلی که امریکا می‌تواند با استفاده و مطرح کردن آنها باعث آشفتگی و سردرگمی روسیه شود، استقرار سپر دفاع موشکی ناتو در اروپاست که قرار است در مرز شرقی دونتسک مستقر شود.

دولت‌های غربی از مطرح کردن بی‌پروا و به صورت مستقیم استعفا یانوکویچ که از سوی معترضان اوکراینی مطرح شده، خودداری کرده‌اند. اما افرادی چون سناتور مک‌کین، تاکید می‌کنند که این حق مردم اوکراین است که به دنبال آزادی و استقلال خود باشند و این موارد را باید با استفاده از سوق یافتن به سوی اروپا و تقیب موضع دخالت روسیه در روند داخلی کشورشان به دست آورند. اوکراین به کشوری بدل شده که ساکنان آن در مورد مسائل سیاسی در جهان به شدت با یکدیگر دچار جدایی و تفرقه شده‌اند؛ کشوری که تنها نیمی از مردم آن از الحاق این «گرجستان نوین» به اتحادیه اروپا حمایت می‌کنند. این رویکرد بنابر عقیده جورج بوش، رییس جمهوری سابق امریکا «شعاع نوری به سوی آزادی» است؛ عبارتی که سیاستمداران غربی برای طعنه‌زدن به پوتین استفاده می‌کنند. اوکراین برای روسیه

پوتین ادامه داد: ما معتقدیم که تن دادن به خواسته‌های اتحادیه اروپا، اوکراین را به جیره خوار این اتحادیه و مزمره‌یی برای کشورهای اروپایی تبدیل می‌کند. ولادیمیر پوتین همچنین اظهار داشت: ما اکنون مشاهده می‌کنیم که اوکراین در تنگنای دشواری قرار دارد اگر ما حقیقتاً می‌گوییم که اوکراینی‌ها یک کشور و مردم برادر هستند باید مثل خویشاوندان نزدیک عمل کنیم و به این کشور کمک کنیم.

پوتین تاکید کرد: این کمک به هیچ وجه ارتباطی با اعتراضات میدان استقلال شهر کی‌یف و مذاکرات این کشور با اتحادیه اروپا ندارد. درجه اعتباری اوکراین چندان بالا نیست. اما روسیه به رقابت‌پذیری صنعت این کشور اعتقاد دارد. رییس جمهوری روسیه همچنین به صورت مستقیم به پرسشی درباره شکست وی در قانع کردن اوکراین برای پیوستن به اتحادیه گمرکی روسیه، قزاقستان و بلاروس پاسخ نداد.

• برنامه‌های جاسوسی آژانس امنیت ملی امریکا رییس جمهوری روسیه همچنین درخصوص برنامه‌های جاسوسی آژانس امنیت ملی امریکا گفت که این برنامه‌ها برای مبارزه با تروریسم لازم هستند اما باید قوانین و هنجارهای سخت‌گیرانه‌ای در باره این برنامه‌ها تنظیم شود.

پوتین در این کنفرانس خبری گفت که نظارت‌های آژانس امنیت ملی امریکا عاملی برای خوشحالی نیست، اما عاملی برای تاسف نیز نیست.

وی خاطرنشان کرد: این برنامه‌های نظارتی گسترده برای آنکه با تروریسم مقابله کنیم و روابط تروریست‌ها را افشا کنیم ضروری هستند.

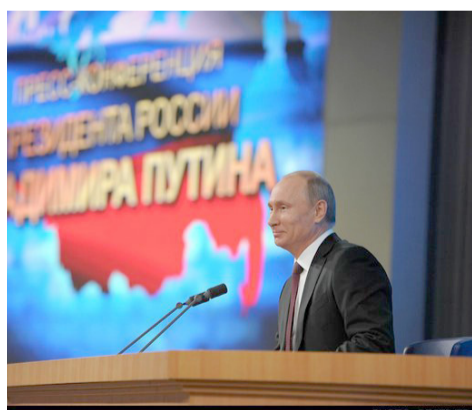
پوتین افزود: چنین حجم بالای اطلاعاتی موجب محدود شدن آسیب به حریم خصوصی می‌شود زیرا آژانس‌های امنیتی آنقدر توان ندارند که همه آن‌ها را پردازش کنند.

وی همچنین به سوال در خصوص اینکه چه کسی در پایان ریاست جمهوری و در پایان سال ۲۰۱۸ ممکن است جانشین وی شود، پاسخ نداد.

پوتین همچنین گفت: مسکو ادوارد اسنودن افشاگر برنامه‌های

جاسوسی آژانس امنیت ملی امریکا را در کنترل خود ندارد. هرگونه افشای اسنودن از اسنادی ناشی می‌شود که وی پیش از آمدن به روسیه ارائه کرده است. وی خاطرنشان ساخت که روسیه به این شرط به اسنودن پناهندگی داده که وی آنچه که پوتین فعالیت‌های ضد امریکایی خوانده، متوقف کند.

پوتین در سخنی کنایه آمیز گفت که به اوباما حسودی



می‌کند که چطور به رغم همه افشای‌های ادوارد اسنودن در خصوص جاسوسی‌های امریکا کسی با اوباما برخورد نمی‌کند!

پوتین همچنین گفت که شخصاً با اسنودن ملاقاتی نداشته و آژانس‌های امنیتی روسیه نیز با اسنودن همکاری نکرده‌اند و از او در خصوص فعالیت‌های آژانس امنیت ملی امریکا علیه روسیه بازخواست نکرده‌اند.

• برنامه موشکی ناتو

رییس جمهوری روسیه در رابطه با برنامه موشکی ناتو نیز گفت: ما برنامه دفاع موشکی ناتو و امریکا را خطری برای خود تلقی می‌کنیم و به آن پاسخ می‌دهیم. مسکو هنوز تصمیم نهایی در باره استقرار موشک‌های استراتژیک «اسکندر» در ولایت کالینینگراد، واقع در مرز روسیه با اتحادیه اروپا نگرفته

بازدید

کندن موی سفید، درست یا غلط؟



برخلاف باور عمومی، کندن موی سفید باعث افزایش تعداد موهای سفید نمی‌شود، چرا که سفیدی مو مربوط به رنگدانه‌های سلولی آن است و کندن یا قیچی کردن مو اثرگذار نیست.

رنگدانه‌های موجود در سلول‌های ریشه‌ی موها، عامل طبیعی رنگ مو هستند و با توقف ساخت این رنگدانه‌ها در سلول، مو رنگ خود را از دست می‌دهد و به اصطلاح سفید می‌شود.

سفیدی مو می‌تواند علامت بعضی از بیماری‌های داخلی یا بیماری‌های خودایمنی بدن باشد. هم‌چنین کمبود ویتامین B۱۲ و کمبود آهن نیز در سفیدی زودرس موها موثرند. سفیدی زودرس موها می‌تواند به دلیل پرکاری تیروئید و کم‌خونی نیز باشد، اما ژنتیک دلیل اصلی سفیدی زودرس مو است.

شروع سفیدی مو در افراد سفیدپوست از ۳۵ سالگی و در افراد سیاه‌پوست از سن ۴۵ سالگی امر طبیعی دانسته می‌شود. اما اگر در افراد سفیدپوست سن سفیدی موها به زیر ۲۰ و در افراد سیاه‌پوست به زیر ۳۰ سال برسد، می‌توان گفت فرد دچار سفیدی زودرس مو شده است و با استفاده از برخی داروها می‌توان از آن جلوگیری کرد.

باید این را دانست که هیچ شامپویی در رفع سفیدی مو تأثیر ندارد و شامپوها تنها باعث تیره و روشن شدن موها می‌شود و تأثیری در سفیدی آن‌ها نخواهد داشت. همچنین رنگ مو نیز در کاهش و یا افزایش موهای سفید تأثیری ندارد. اما متخصصان با استفاده از داروها می‌توانند سلول‌های رنگدانه‌ی مو را تحریک کنند و به این طریق سن شروع سفید شدن مو را بالاتر ببرند.

سفیدی زودرس مو بیشتر در زنان بروز می‌کند و برخلاف باور عمومی، کندن موی سفید نمی‌تواند باعث افزایش سفیدی موها شود چرا که دلیل سفید شدن مو، عدم تولید رنگدانه‌های موجود در سلول است. موی ریش و بروت زودتر از موی سر و در قسمت سر نیز موی ناحیه شقیقه و گیج‌گاه زودتر از سایر قسمت‌ها سفید می‌شود و پس از ناحیه گیج‌گاه سپس موهای ناحیه فرق سر سفید شده و در آخر کل مو سفید می‌شود.

صورت‌مان را با آب سرد بشوییم یا گرم؟



متخصصان فرانسوی پیشنهاد می‌کنند:

– صورت خود را قبل از خواب بشویید. این مورد بیشتر در مواردی که پوست آرایش شده است توصیه می‌شود، چرا که این مواد وارد منافذ پوست شده و باعث مسدود شدن آن‌ها و جذب این مواد به داخل پوست می‌شود.

آب گرم یا آب سرد کدام یک برای شستن صورت توصیه می‌شود؟

کارشناسان نه آب سرد را برای شستن صورت افراد توصیه می‌کنند و نه آب گرم را؛ بلکه پیشنهاد آن‌ها شستن صورت با آب ولرم است. آب داغ می‌تواند به پوست آسیب برساند. – سگرت کشیدن نه تنها برای سلامتی مضر است، بلکه به پوست هم آسیب می‌رساند.

استعمال سگرت منجر به تسریع روند چین و چروک در پوست می‌شود.

– کمبود خواب هم می‌تواند برای پوست بسیار مضر باشد چرا که منجر به ایجاد استرس در فرد شده و این مورد به پوست آسیب جدی می‌رساند. به همین علت کارشناسان به افراد توصیه می‌کنند در شبانه‌روز ۷ تا ۸ ساعت بخوابند، زیرا در شب سلول‌های آسیب‌دیده پوست ترمیم می‌شوند.

– هم‌چنین استفاده از وسایل آرایشی آلوده، به پوست آسیب می‌رساند.

منبع: سیمیرغ

درد سر های حقیقت

شیوه دیگر مفهوم‌پردازی درباره حقیقت (و امر واقعی) در کار نیچه، متضمن پیکربندی نسبتاً متفاوت است. در این‌جا، فصل یا گسست میان وجود و حقیقت پویا نیست، بلکه ساختاری یا مکانی (یا توپولوژیکی) است. منشای این فصل نه عدم تناسب میان دو نیرو، بلکه نبود نسبت میان دو حد رابطه است. محور این استدلال دوم، همانا نظریه «منظرگرایی» نیچه است؛ نظریه‌ی که آشکارا ناسازگار است با برداشتی در نیچه که حقیقت را امر واقعی می‌خواند (یعنی با این تصور که معرفت ما را نه منظر ما، بلکه تحریف یا تغییر شکل‌دانی محدود می‌سازد که منشای آن اجبار ماست برای در سایه بردن و رقیق کردن حقیقت برای کنار آمدن با زور یا خشونت قیاس‌ناپذیر آن).

منظر چیزی بس متفاوت است. منشای مضمون منظرگرایی در نیچه این پرسش نیست که حقیقت را باید نمادین انگاشت یا واقعی؛ بلکه پرسشی کاملاً متفاوت است: آیا حقیقت یک پیکربندی مفروض بخشی از آن نیز هست، یا چیزی است که فقط از خارج این پیکربندی می‌تواند وضع شود یا صورت‌بندی گردد؟ تز مشهور نیچه که بنابر آن «هیچ حقیقتی در کار نیست، تنها منظرها وجود دارند» پاسخی است بدین پرسش. به موجب این

به غلط حقیقتی غایی و خدشه‌ناپذیر می‌انگارند (حتا اگر تنها حاصلش این قول به این حقیقت باشد که هیچ حقیقتی در کار نیست) که به آن می‌توان پناه برد. موضع نسبی‌گرای شکاک، موضعی است که نیچه آن‌را نیهیلیسم منفعل می‌شمرد. در بخش اول این کتاب، قطعه‌ی را از نیچه نقل کردم که در آن او از «افیون نرم‌خو و مهربان و نشئه‌آور شکاکیت» صحبت می‌کند، و شکاک را هم‌چون «نوعی پولیس امنیتی» نکوهش می‌کند، و در برابر هر «نه»، و حتا در برابر «آری» قاطعانه، بر خود می‌لرزد و آن‌را هم‌چون نیشی در جان خود احساس می‌کند، چرا که «آری! و نه! – بر ضد اخلاقیاتش قرار می‌گیرند» [۱۱] نیچه این مطلب را در قطعه‌ی با صراحت دو چندان بیان می‌دارد:

اما به نظر می‌رسد که در مورد متفکران قوی‌تر و سرزنده‌تری که هنوز تشنه زنده‌گی‌اند، ماجرا چیز دیگری باشد: آنان جانب مخالف «ظاهر» را می‌گیرند و واژه «منظرگرا» را خودپسندانه بر زبان می‌رانند؛ آنان اعتبار جسم خویش کمابیش را همان‌قدر جدی می‌گیرند که اعتبار «ساکن بودن» ظاهری زمین را، ... کسی چه می‌داند، شاید آنان در اصل در پی باز آوردن چیزی هستند که روزگاری دارای مسلّم‌تری بود. [۱۲]



• این پرسش به مراتب ریشه‌ی‌تری است: آیا می‌توان حقیقت را چونان منظر تکین درون یک وضعیت مفروض تصور کرد؟ آیا منظر هست که به هیچ سوژه‌ی تعلق نداشته باشد، و هیچ سوژه‌ی نتواند مدعی مالکیت آن شود، ولو این‌که پیوندی ذاتی میان این منظر تکین و تشکل هر سوژه متعلق به این وضعیت وجود داشته باشد؟ عمل متهورانه نیچه در ابداع یک مفهوم جدید از حقیقت، بسیار وابسته است به پاسخ بدین پرسش.

معیاری بیرونی برای حقیقت داریم که می‌توان حقیقت‌های منظرمند جزئی را با آن سنجید. این پرسش به مراتب ریشه‌ی‌تری است: آیا می‌توان حقیقت را چونان منظر تکین درون یک وضعیت مفروض تصور کرد؟ آیا منظر هست که به هیچ سوژه‌ی تعلق نداشته باشد، و هیچ سوژه‌ی نتواند مدعی مالکیت آن شود، ولو این‌که پیوندی ذاتی میان این منظر تکین و تشکل هر سوژه متعلق به این وضعیت وجود داشته باشد؟ عمل متهورانه نیچه در ابداع یک مفهوم جدید از حقیقت، بسیار وابسته است به پاسخ بدین پرسش.

منظرگرایی نیچه تزی است درباره درون‌ماندگاری حقیقت، درحالی‌که «حقیقت شکاکانه» خود را از وضعیتی که توصیف می‌کند، مستثنا می‌سازد. حقیقت شکاکانه وانمود می‌کند که برون از زنده‌گی قرار دارد و از آن جایگاه نظرگاهی نسبت به زنده‌گی بر می‌سازد. از سوی دیگر حقیقت منظرگرایی، هیچگاه نظرگاهی نسبت به زنده‌گی نیست؛ بلکه حقیقتی است که با زنده‌گی درگیر است. پرسش تعیین‌کننده در اینجا این است که آیا می‌توان منظر را درباره حقیقت منظرگرایی داشته باشیم بی‌آن‌که از زنده‌گی کناره گیریم (یعنی

تز حقیقت بخشی از وضعیتی است که بدان اشاره دارد. به عبارت دیگر، بیرون از یک وضعیت مفروض، هیچ حقیقتی درباره آن وضعیت وجود ندارد. یا اگر برعکس بگوییم، به موجب این تز مکان حقیقت را باید در درون پیکربندی‌ی یافت که آن حقیقت بدان اشاره دارد. غالباً خیال می‌کنند منظرگرایی نیچه بدین معناست که حقیقت‌ها جمله‌گی ذهنی و از این‌رو ناقص و ناتمام‌اند؛ و بدین ترتیب گمان می‌برند نیچه مشوق موضعی شکاکانه است که به مدد آن می‌توان با خیال راحت همه چیز را نسبی کرد. به عبارت دیگر، محوریت منظر را

دی ماه، در ایران کهن، چهار جشن را در بر داشت: نخستین روز ماه دی - که موضوع این جستار است - و روزهای هشتم، پانزدهم و بیست و سوم؛ سه روزی که نام ماه و نام روز یکی بود. اما امروز از این چهار جشن، تنها شب نخستین روز دی ماه، یا شب یلدا را جشن می‌گیرند؛ یعنی آخرین شب پاییز، نخستین شب زمستان، پایان قوس، آغاز جدی و درازترین شب سال. واژه یلدا سربانی و به معنی ولادت است؛ ولادت خورشید (مهر، میترا)، و رومیان آن را ناتالیس انویکتوس یعنی روز تولد (مهر) شکست‌ناپذیر نامند. بنا بر باور پیشینیان، در پایان این شب دراز، که اهریمنی و نامبارکش می‌دانستند (و می‌دانند)، تاریکی شکست می‌خورد، روشنایی پیروز و خورشید زاده می‌شود و روزها رو به بلندی می‌نهد، و: «... نام این روز میلاد اکبر است، مقصود از آن انقلاب شتوی است. گویند در این روز نور از حد نقصان به حد زیادت خارج می‌شود، و آدمیان نشو و نما آغاز می‌کنند و «پری‌ها» به ذبول و فنا روی می‌آورند.»

زایش خورشید و آغاز دی را، آیین‌ها و فرهنگ‌های بسیاری از سرزمین‌های کهن، آغاز سال قرار دادند، به شگون روزی که خورشید



ژرمنی‌ها عید تولد آفتاب را در آغاز زمستان گرفته و آن را به خدای آفتاب نسبت می‌دادند، و این با بلندتر شدن روزها هماهنگ است. ابوریحان بیرونی در آثار الباقیه ص ۲۵۵ آورده: روز اول ماه دی، خور نیز نامیده می‌شود. در قانون مسعودی نسخه موزیم بریتانی لندن، خره روز ثبت شده، و در گاه‌شماری ص ۵۸ «خرم‌روز» نام‌گذاری شده است.

شب یلدا و روز دیگان (در ایران باستان ایام هفته وجود نداشت و هر روز برای خود نامی داشت) پیوند استواری با خورشید دارد، با مهر که از این روز بر تاریکی چیره می‌شود و رو به افزایش می‌نهد. اول دی روز خورشید است، روز مهر است و نزد ایرانیان، به‌ویژه مهرآیین‌ها بسیار گرمی بود و بزرگ‌ترین جشن یعنی جشن تولد مهر یا خورشید به شمار می‌رفت و آغاز سال محسوب می‌شد. آیین مهر از سوی ایرانیان در جهان غرب گسترش یافت، در روم و بسیاری از کشورهای اروپایی، به همین جهت روز ۲۱ دسمبر را که برابر با اول دی‌ماه بود، به عنوان روز تولد مهر یا میترا شکست‌ناپذیر جشن می‌گرفتند؛ اما در سده چهارم میلادی بر اثر اشتباهاتی که در کبیسه روی داد، تولد مهر نجات‌بخش، یا

مسیحای منجی در ۲۵ دسمبر واقع شد و از آن زمان این امر تثبیت شد. لازم به یادآوری است تا آن زمان تولد عیسی مسیح در ششم جنوری جشن گرفته می‌شد، در آن دوران دین اغلب رومیان و کشورهای اروپایی آیین مهر و میترا بود. هنگامی که کم‌کم مسیحیت در روم جا باز کرد، متولیان کلیسا چون نتوانستند با برانداختن جشن تولد مهر در ۲۵ دسمبر غلبه کنند، همان روز را زایش حضرت مسیح اعلام کردند.

ثعالی در کتاب شمارالقلوب می‌گوید: شب یلدا شب میلاد عیسی است و در درازی بدو مثل می‌زنند. در فرهنگ سربانی به زبان انگلیسی تألیف پابن اسمیت هم، یلدا با بابائول تطبیق داده شده است. لازم به ذکر است که فقط تولد مهر و هنگام و موقع زمانی آن نبود که در آیین مسیحیت تأثیر بسیار داشته، بلکه در سلسله مراتب روحانیت (هفت مرحله تکامل مهری) و نوع لباس کاردینال‌ها و آداب و مراسم مذهبی آنان تأثیر شگرفی داشته و دارند. بیان این نکته لازم است که رنگ قرمز (سرخ) رنگ مورد علاقه و استفاده مهرآیینیان بوده و هست، بدین جهت عنایت خاصی به قرمز بودن انار و تربوز در این شب داشته و داریم؛ زیرا رنگ شاد و سرورانگیزی است. در واقع امروزه همه مسیحیان جهان که شب تولد مسیح را جشن می‌گیرند و تا با مادام بیدار می‌مانند و به شادی می‌گذرانند، همان تولد مهر یا میترا، مسیحای نجات‌بخش یا سوشیانت را جشن می‌گیرند و اغلب مراسم و مناسک و آداب‌شان اقتباس شده از آیین مهر است؛ این همان چیزی است که در غرب به شکل بابائولتل مصداق می‌یابد و در هیبت پیرمردی با لباس قرمز و ریش سفید و انبوه ظاهر می‌شود. باید گفت همه این‌ها به نوعی دیگر در باورهای باستانی ما وجود داشته است. بالاخره جشن یلدا نشان‌گر تقابل سرما، ناباروری، پژمرده‌گی و مرگ با گرما، روشنایی، باروری، سبزی و زنده‌گی است.

سفره شب یلدا
سفره شب یلدا، به نام سفره میزد MYAZD هم معروف است و میزد عبارت است از میوه‌های تازه مانند انار، تربوز و انگور، سیب و گلابی و خرزبه و به میوه‌های خشک مانند برگه زردآلو، برگه آلو، انجیر خشک، سنجد، کشمش و چهارمغز و بادام، پسته. به افتخار و ویژه‌گی مهر یا خورشید همه حاضران از آن بهره‌مند می‌شوند و اگر فرد ناتوانی در خانه‌ی وجود داشته باشد که نتواند در آن جمع حاضر شود، قسمتی از میوه‌ها و خوردنی‌ها را به عنوان تبرک برایش هدیه می‌پزند تا در این کار خیر هم‌بهره گردد. در این شب معمولاً رسم بر این بود که جهت حفظ کبان خانواده و اجتماع و بزرگداشت سالمندان، این‌گونه مراسم در خانه یکی از بزرگان فامیل مثل پدربزرگ، مادر بزرگ و ... برگزار شود و همه‌گی برای عبرت‌آموزی، تا صبح به نقل قصه و اسطوره‌های دل‌انگیز و امیدوارکننده، و نیز خواندن شاهنامه و گرفتن فال، بپردازند.

گرفته شده از: وبلاگ مسعود جهانی

کسانی را می‌بینیم که از سر کار برگشته و میوه‌هایی چون انار و تربوز را که به‌آسانی نمی‌توان در یخچال نگه‌داری کرد، می‌خرند. باشد که این جشن و آیین، که در حد جشن نوروز و به روایتی، خود جشن نوروز و سال نو بوده، با وجود اشاعه و دگرگونی‌های فنی و صنعتی امروز، به عنوان گوشه‌یی از نمودهای فرهنگی و قومی و تاریخی این مرز و بوم، به‌دست فراموشی سپرده نشود!

همه شب‌های غم آباستن روز طرب است / یوسف روز ز چاه شب یلدا آید

ایک مهرید: جشن شب یلدا، تولد مهر یا چله است. یلدا، گاه پیروزی فرشته بر دیو است که میراث‌داران یکی از کهن‌ترین تمدن‌های بشری همه‌ساله آن را تا صبح و پیدایش مهر، با شادی و سرور به انتظار می‌نشینند. شب یلدا در میان اقوام ایرانی تسلط سرما، تاریکی و طولانی‌ترین شب سال است که این مردمان همیشه‌امیدوار آن را تا طلوع صبح و شکست دیو تاریکی و سرما و دمیدن خورشید جهان‌افروز بیدار می‌نشینند. در فرهنگ برهان قاطع آمده: یلدا کلمه‌یی سربانی به معنای میلاد است و زمان آن نیز اول ماه جدی و آخر ماه قوس است؛ شب یلدا یا چله بزرگ، طولانی‌ترین شب سال نشانه یکی از ژرف‌ترین باورهای اقوام ایرانی به پیروزی همیشه‌گی نور و روشنایی بر ظلمت و سیاهی و نیکی بر پلیدی است. پیشینه یلدا و مراسمی که در نخستین شب زمستان و بلندترین شب سال برپا می‌کنند، سابقه‌یی بسیار دراز داشته و مربوط به یزد مهر است. این رسوم ویژه آریایی‌هاست و هزاران سال است که آن را در ایران‌زمین برپا می‌دارند. شب یلدا، شب زایش مهر است که به یادگار این سنت و باور آن را جشن می‌گیرند. ریشه این باور و اعتقاد برمی‌گردد به گاه‌شماری و اندیشه‌هایی که ایرانیان پیرو مهر یا میتراایسم از آن داشتند.

مراسم شب یلدا، یا آن‌چنان که اصطلاحاً در بین توده مردم به شب چله معروف است، از چندین هزار سال قبل در ایران برگزار می‌شود. نخستین شب زمستان، فرادیش اولین روز زمستان، زایش خورشید یا جشن تولد مهر، خورشید شکست‌ناپذیر است؛ زیرا روشنی روز و تابش خورشید و اعتدال هوا در نظر ایرانیان، مظاهر نیک و خوشایند و امیدوارکننده است. آن‌ها تاریکی شب و سرما را نیز از اعمال اهریمنی می‌پنداشتند، با ژرف‌نگری مشاهده می‌کردند که در بعضی ایام و فصول، روزها بسیار بلند می‌شود و شب‌ها کوتاه است. کم‌کم این باور برای‌شان پیدا شد که نور و روشنایی و ظلمت و تاریکی مرتب در نبرد و کشمکش هستند، در طول سال دریافتند که کوتاه‌ترین روزها، آخرین روز پاییز، یعنی روز سی‌ام آذر و بلندترین شب‌ها شب اول زمستان یعنی نخستین شب دی ماه است. پس از بلندترین شب سال، از آغاز دی‌ماه، روزها به تدریج بلندتر و شب‌ها کوتاه‌تر می‌شود. خورشید هر روز بیشتر در آسمان می‌یابد و نور و گرمای خود را به جهانیان عرضه می‌دارد، به همین جهت آن شب را یلدا نامیدند، یعنی زایش خورشید شکست‌ناپذیر.

اقوام قدیم آریایی، اعم از هند و ایرانی و هند و اروپایی، جشن تولد آفتاب را در آغاز زمستان می‌گرفتند، به‌ویژه

دلیل خانواده‌گی و همه‌گانی و غیر رسمی بودن آن دانست. **کنار صندلی:** بی‌گمان برای جوانان نسل امروز، صندلی گذاشتن، کنار یا دور صندلی نشستن، نیاز به توضیح و توصیف دارد. ابزارهای گرمای تکنالوژی جدید - و نیز عامل‌های دیگر - صندلی و فرهنگ مربوط به آن را به‌دست فراموشی سپرده است. در زمستان‌ها، استفاده از صندلی برای گرم کردن خانه و دور صندلی‌نشینی معمولاً از شب یلدا، نخستین شب زمستان، شروع می‌شد و تا پایان چله بزرگ - و در برخی خانواده‌ها تا پایان چله کوچک - ادامه داشت. اعضای خانواده از کوچک و بزرگ، دور صندلی، که روی آن را میوه پوشانده بود، می‌نشستند.

-تا می‌توان ز فرش چو کرسی جدا مباش / آتش به فرق ریز و مکن اختیار برف (میرالهی همدانی)

خوراک: در همه جشن‌ها و آیین‌ها، در جامعه‌های ابتدایی یا تمدن، خوردن و آشامیدن، بخشی از مشغولیت‌ها و سرگرمی‌های جمع را تشکیل می‌دهد. اما برای شب یلدا، خوراک ویژه‌یی نمی‌شناسیم، و تهیه غذای شب بسته‌گی به وضع اقتصادی و روند تغذیه خانواده دارد. خوردنی‌های ویژه شب یلدا، میوه‌های فصل تابستان چون خرزبه، تربوز، انگور، انار، سیب، بادرنگ، بهی و مانند آن است. میوه‌هایی که می‌بایستی در این شب تمامی آن‌ها به‌جز سیب و بهی خورده شوند و چیزی برای فردا، یعنی فردای زمستان، باقی نماند. میوه‌هایی را که شب یلدا بر آن می‌گذشت، نمی‌خوردند.

فال حافظ: یکی از رسم‌های شب یلدا، فال حافظ گرفتن است. اگر رسم‌ها و آیین‌های دیگر یلدا را میراثی از فرهنگ چندهزارساله بدانیم (که بایستی چنین باشد)، ولی فال حافظ گرفتن در شب یلدا در سده‌های اخیر به رسم‌های شب یلدا افزوده شده است. فال حافظ گرفتن در شب‌نشینی‌های زمستان و مناسبت‌هایی چون چهارشنبه آخر ماه صفر، چهارشنبه‌سوری، شب سیزده صفر و بعد از ظهر سیزده بدر نیز از باورهای همه‌گانی است. ممکن است در شب یلدا، برای فال حافظ گرفتن، به خانه ملا و پاسواد محل رفت:

در برخی مناطق، خواندن کتاب حافظ چندان رونقی ندارد. اما تنها در سال یک بار، آن‌هم در شب یلدا از دیوان حافظ فال می‌گیرند. برای فال گرفتن، غروب شب یلدا همسایه‌گان و نزدیکان، با میوه خشک و میوه تازه به خانه ملای ده می‌روند تا او فال‌شان را ببیند.

همه رسم‌ها و آیین‌های شب یلدا را (به‌جز دور صندلی نشستن، که به اصطلاح نتوانسته است حرف خود را بر کرسی بنشانند) تا آن‌جا که پژوهش‌ها اجازه می‌دهد، در همه شهرها و آبادی‌ها سراغ داریم.

پژوهش و مطالعه کمی درباره برگزاری آیین‌ها و رسم‌هایی که همه‌گانی است و جنبه خانواده‌گی دارد، آسان نیست، و تنها می‌توان نمونه‌هایی انگشت‌شمار را مشاهده و مطالعه کرد. امروز نمود برگزاری آیین و رسم شب یلدا را می‌توان در روزهای بیست‌ونهم و سی‌ام آذرماه، در بازارها و فروشگاه‌های میوه و خشکبارفروشی‌ها دید. این خریدها تا پاسی از شب یلدا ادامه دارد. در آخرین لحظه‌ها نیز

از چنگ شب‌های اهریمنی نجات می‌یافت و روزی مقدس برای مهرپرستان بود.

از مقاله‌ها و پژوهش‌های فراوانی که درباره یلدا شده؛ در لغت‌نامه دهخدا، چکیده‌یی از برهان قاطع، اندراج، حواشی علامه قزوینی بر آثار الباقیه شرح پور داود بر یشت‌ها، فرهنگ فارسی دکتر معین و یادداشت‌های مرحوم دهخدا آمده: «یلدا لغتی سربانی است به معنی میلاد عربی، و چون شب یلدا را با میلاد مسیح تطبیق می‌کرده‌اند؛ از این رو، بدین نام نامیده‌اند. باید توجه داشت که جشن میلاد مسیح که در ۲۵ دسمبر تثبیت شده، طبق تحقیق، در اصل جشن ظهور میترا بوده که مسیحیان در قرن چهارم میلادی آن را روز تولد مسیح قرار دادند. یلدا اول زمستان و شب آخر پاییز است که درازترین شب‌های سال است. و در آن شب یا نزدیک بدان، آفتاب به برج جدی تحویل می‌کند و قدما آن را سخت شوم و نامبارک می‌انگاشتند. در میان بیشتر فارسی‌زبانان در این شب مراسمی انجام می‌شود. شاعران زلف یار و هم‌چنین روز هجران را از حیث سیاهی و درازی بدان تشبیه کنند. و از شعرهای برخی از شاعران مانند سنایی، معزی، خاقانی و سیف اسفرنگی، رابطه بین مسیح و یلدا ادراک می‌شود. یلدا برابر با شب اول جدی و شب هفتم دی‌ماه جلالی و شب بیست‌ویکم دسمبر فرانسوی است.

انگیزه‌های پایدار مانند این جشن را می‌توان، از جمله بدین‌گونه برشمرد:

- ۱- شب زایش خورشید (مهر) است، از باورهای دینی کهن.
- ۲- بلندترین شب سال، یعنی طولانی‌ترین تاریکی است؛ نشانه اهریمنی شبی شوم و ناخوشایند که از فردا به کوتاهی می‌گراید.
- ۳- پایان برداشت محصول صیفی و آغاز فصل استراحت در جامعه کشاورزی است. همه قشرها و گروه‌هایی که از فرآورده‌های کشاورزی و تلاش کشاورزان بهره‌مندند، در جشن نخستین روز دی‌ماه و برداشت محصول، در شگون و شادی کشاورزان شرکت می‌کنند.

آیین و جشن شب یلدا و یا شب چله بزرگ، تا به امروز در تمامی سرزمین کهن سال ایران و در بین همه قشرها و خانواده‌ها برگزار می‌شود. یلدا را هم‌چنین می‌توان جشن و گردهمایی خانواده‌گی دانست. در شب یلدا خویشاوندان نزدیک در خانه بزرگ خانواده گرد می‌آیند. به بیانی دیگر، در سرمای آغازین زمستان، دور صندلی نشستن و تا نیمه شب میوه و غذا خوردن و به فال حافظ گوش کردن، از ویژه‌گی‌های شب یلدا است.

جشن خانواده‌گی: برگزاری مراسم یلدا، اگر بتوان نام جشن بر آن نهاد، آیینی خانواده‌گی است، و گردهمایی‌ها به خویشاوندان و دوستان نزدیک محدود می‌شود. در کتاب‌ها و سندهای تاریخی، به برگزاری مراسم شب یلدا اشاره‌یی نشده است. ابوریحان بیرونی از جشن روز اول دی ماه، که آن را خرم‌روز نامند، در دستگاه حکومتی و پادشاهی یاد می‌کند و نامی از شب یلدا در میان نیست، که می‌توان



ریاست جمهوری:

عضویت افغانستان در شورای امنیت را به پاس دوستی

به هند واگذار کردیم

حکومت افغانستان می‌گوید که امتیاز عضویت خویش در کرسی نیمه‌دایم شورای امنیت سازمان ملل متحد را در سال ۲۰۲۱، «به پاس دوستی» به هندوستان واگذار کرده است.

پیش از این روزنامه ماندگار خبر داده بود که افغانستان از عضویت در شورای امنیت سازمان ملل انصراف داده است.

این خبر مورد توجه رسانه‌های داخلی و خارجی قرار گرفته بود. محمود صیقل آگاه روابط بین‌الملل ضمن ارایه این خبر به روزنامه ماندگار گفته بود که حکومت افغانستان باید توضیح بدهد که در بدل چه امتیازی این چانس مهم و درازمدت را به هند واگذار کرده است.

کرسی‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد از این جهت مهم هستند که این کشورها در تصمیم‌گیری‌های مربوط به مسایل امنیتی و صلح در جهان قدرت تصمیم‌گیری خواهند داشت. از جمله درباره کشورهای هم اکنون مسایل‌شان در صدر اخبار جهانی است. مانند افغانستان، کوریای شمالی و سوریه.

در همین حال تحلیلگران بین‌المللی گفته‌اند که افغانستان سخت نیازمند عضویت در شورای امنیت سازمان ملل متحد بود.

قرار بود افغانستان در سال ۲۰۲۱ به حیث عضو غیردایم

شورای امنیت سازمان ملل متحد انتخاب شود؛ اما هند از حکومت افغانستان خواسته که این امتیاز را برای آن کشور واگذار کند که مورد قبول حکومت حامد کرزی نیز واقع شده است.

ایمل فیضی سخنگوی رییس‌جمهور کرزی به روزنامه ماندگار گفت که این امتیاز را به پاس دوستی به هندوستان واگذار کرده‌اند.

او افزود: این چوکی دایمی نیست، دوره‌ی است و هر کشوری که نوبتش برسد یا خود این چوکی را تصاحب می‌کند و یا هم به کشور دیگری واگذار می‌کند، این یک کار غیرقانونی و غیر معمول نیست.

سخنگوی رییس‌جمهور کرزی گفت: «هند از حکومت افغانستان خواست که این چوکی را برای ما واگذار کنید و ما به دلیل این‌که هند دوست قدیمی ماست و رابطه استراتژیک با این کشور داریم و دهلی در عرصه‌های مختلف با ما همکاری دارد، این درخواست آنها را پذیرفتیم.»

ایمل فیضی افزود که هند در چوکات پیمان استراتژیک کمک‌های زیاد نظامی و غیرنظامی به حکومت افغانستان کرده و این کمک‌ها ادامه دارد.

واگذاری کرسی نیمه دایم شورای امنیت سازمان ملل متحد در سال ۲۰۲۱ به هند، همزمان با سفر رییس‌جمهور کرزی به این کشور صورت می‌گیرد.

و یکی از سخنرانان این نشست نیز کارنامه ادبی - فرهنگی محمدافسر رهبین را ستایش کرد و گفت، استاد محمد افسر رهبین از شاعران واقع‌گرای روزگار خودش بوده است.

او با اشاره به شماری از شعرهای استاد محمد افسر رهبین افزود، شعرهای استاد پایان‌بندی‌های زیبایی دارد و می‌تواند از ماندگارترین شعرهای روزگار ما باشد.

آقای شریعتی هم چنان افزود: «استاد رهبین در شماری از شعرهایش دُچار سرایش شعر سخت شده است و این همان گرفتاری در لایه‌های زبان و گفت‌وگو با بازی‌های زبانی است.»

در اخیر این برنامه، استاد محمدافسر رهبین ضمن سپاس‌گزاری از برگزارکنندگان بیست و سومین برنامه شب‌های کابل، گفت: ما هر چه هستیم میراث روزگار خود برای آینده گان هستیم.

استاد محمد افسر رهبین با بیان این‌که شعر نقاشی تاریخ است، افزود: شعری که با تاریخ پیوند نداشته باشد، یکی از ارزش‌های خود را از دست داده و کم‌مایه‌تر شده است.

استاد رهبین در ادامه سخنان خود افزود: «من به دو دلیل هیچ‌گاه مدافع شعر خود نیستم؛ یکی به عنوان این‌که من هم در بعضی مواقع در پیوند به شعر شاعران معاصر قلم فرسایی کرده‌ام و دوم این‌که اگر بپذیریم که شعر حادثه‌ی است در زمان، پس هر شعر را در زمان خاص خودش باید تحلیل و بررسی کرد.»

محمد افسر رهبین متولد سال ۱۳۳۷ خورشیدی در ولایت پروان است. رهبین لیسانس خود را در سال ۱۳۵۸ دریافت کرده است.

کارنامه‌های استاد رهبین:

- مسوول ارزیابی نشرات تلویزیون ملی افغانستان.
- رییس هنر و ادبیات رادیوتلویزیون ملی افغانستان.
- رییس فرهنگ و ادب وزارت اطلاعات و فرهنگ.

وویل، تر هغی چي د دوی دغه دوه شرطونه نه وي مثل شي، یاد ترون به لاسلیک نه کړي.

د امریکا د بهرنیو چارو وزیر جان کبری له دې وړاندې له اې بي سي ټلوېزون سره په مرکه کې ويلي، ولسمشر کرزی کولای شي د راتلونکي کال تر اپرېل میاشتي هم دغه ترون لاسلیک کړي.

هغه همدارنگه زیاته کړې وه، که ولسمشر کرزی دغه ترون لاسلیک نه کړي نو راتلونکي ولسمشر به دغه ترون لاسلیک کړي. په همدې حال کې د ناټو یوه لوړ پوړي چارواکي ويلي، که ولسمشر کرزی دغه ترون لاسلیک نه کړي نو دوی به له افغانستانه د خپلو ځواکونو د ایستلو په پلان کار وکړي.

ایمل فیضی می‌گوید که در سفر اخیر رییس‌جمهور کرزی به هندوستان، تمامی خواست‌های دولت افغانستان از جانب هندوستان پذیرفته شد.

سخنگوی دولت افغانستان اضافه کرد: در این سفر، روی مسایل استراتژیک در باره هند، افغانستان و منطقه با مقامات دهلی گفت‌وگو شد و به توافق‌های مهم دست یافتیم.

شورای امنیت ملل متحد (United Nations Security Council) یکی از ارکان‌های سازمان ملل متحد است که وظیفه پاسداری از امنیت و صلح بین‌المللی را به عهده دارد. بر اساس منشور سازمان ملل متحد، حیطة قدرت شورای امنیت شامل اعزام نیروهای پاسدار صلح، تصویب تحریم‌های بین‌المللی، و اعطای اجازه استفاده از نیروی نظامی علیه کشورهای متخاصم است. تصمیم‌های این شورا به صورت قطعنامه‌های شورای امنیت اعلام می‌شود.

شورای امنیت پنج عضو دایم و ده عضو انتخابی دارد. پنج عضو دایم این شورا در تصمیم‌ها و رای‌گیری‌های شورا حق وتو دارند. ریاست شورای امنیت نوبتی است. اخیراً عربستان سعودی، چاد، لیتوانی، شیلی و نیجریه به عضویت غیردایم شورای امنیت سازمان ملل متحد در آمدند. این کشورها به جای کشورهای گواتمالا، مراکش، پاکستان، توگو و آذربایجان می‌نشینند.

- رایزن فرهنگی افغانستان در کشور هندوستان.

- مسوول امور فرهنگی کمیسیون ولایت غزنی. استاد محمد افسر رهبین در ضمن این مسوولیت شماری از نشریات و مجلاتی چون آواز، فریاد عصر، فرهنگ، خورشید، میزان و گاهنامه غزنی را نیز داشته است.

استاد محمد افسر رهبین در جریان سال‌های کار و فعالیتش در حوزه فرهنگ و ادب در افغانستان، دست به نشر شماری از کتاب‌های شعری و پژوهشی زده است:

- ۱- در خط فاصله‌ها (۱۳۶۷) شعر
 - ۲- خط مشی (۱۳۷۷) شعر
 - ۳- ترانه‌های شبنامی (۱۳۷۹) شعر
 - ۴- هم آب هم آتش (۱۳۸۰) نقدشعر
 - ۵- من و مادرم (۱۳۸۴) شعر
 - ۶- بیست سوگ سرود برای موج‌زدگان سونامی آسیا (۱۳۸۵) شعر
 - ۷- هزارنای (۱۳۸۹) شعر
 - ۸- غریب‌نواز (۱۳۸۹) ترجمه از منبع اردو
 - ۹- رند شیراز و طوطی هند (۱۳۸۹) پژوهش
 - ۱۰- شاعران فارسی سرا در هند (۱۳۸۹) ترجمه از منبع اردو
 - ۱۱- زخم (۱۳۸۹) غزل‌های اردو
 - ۱۱- علم گنج (شعر)
- از استاد محمد افسر رهبین دو دفتر شعر، یک اثر پژوهشی و غبارخاطر ترجمه از اثر مولانا ابوالکلام آزاد آماده چاپ هستند.
- محمد افسر رهبین به تازه‌گی‌ها منیچت رایزن فرهنگی افغانستان در جمهوری اسلامی ایران تعیین شده است.
- بیست و سومین برنامه شب‌های کابل با برداشتن عکس‌های یادگاری با استاد محمد افسر رهبین و گفت‌وگوی آزاد به پایان رسید.

هارون مجیدی

په کور دننه هم د ملي شورا غړو او سياسي جريانونو په وار وار له ولسمشر کرزي نه د دې تړون د لاسلیک غوښتنه کړې ده. لويې جرگې هم ولسمشر کرزي ته د دې تړون د لاسلیک سپارښتنه وکړه؛ خو ولسمشر کرزی وايي، تر هغې چې د خلکو د کورونو تلاشي نه وي بنده شي او د سولې پروسه په برياليتوب ترسره شوې نه وي، دغه تړون به لاسلیک نه کړي.

ولسمشری مانی ويلي دوی د دې تړون د لاسلیک لپاره تر فشارونو لاندې دي؛ خو خبرداری يې ورکړی چې فشار به يې لاسلیک ته اړ نه باسي.

خط دیورند را به رسمیت...

و پاکستان را به رسمیت نمی‌شناسد. اظهارات گروه طالبان پاکستانی در باره خط دیورند می‌تواند به یکی از جنجالیترین بحث‌های سیاسی میان افغانستان و پاکستان تبدیل شود.

پاکستان خط دیورند را مرز رسمی میان افغانستان و پاکستان می‌داند. اما مقام‌های حکومت افغانستان گفته‌اند که خط دیورند را به رسمیت نمی‌شناسند.

برخی مقام‌های امریکایی نیز گفته‌اند که خط دیورند مرز رسمی میان افغانستان و پاکستان است.

در این حال، شماری از رسانه‌های غربی گزارش داده اند پس از آن که اختلافات میان گروه‌های وابسته به تحریک طالبان پاکستان برای گزینش رهبر جدید این گروه بروز کرد، ملامحمد عمر، رهبر فراری طالبان افغانستان ملا فضل الله را به‌حیث فرمانده طالبان پاکستانی تعیین کرد.

چگونگی روابط میان ملاعمر و ملافضل الله هنوز مشخص نیست، اما مقام‌های کابل و غربی گفته اند که سازمان استخبارات پاکستان، آی اس آی، بر رهبر طالبان افغان کنترل دارد.

طالبان افغانستان تا اکنون به اظهارات سخنگوی طالبان پاکستانی در باره خط دیورند واکنش نشان نداده اند.

وکیل احمد متوکل، وزیر خارجه رژیم طالبان به رادیو آشنا صدای امریکا گفت که این گروه در زمان حاکمیت بر کابل و بخش‌های بزرگ افغانستان، خط دیورند را به حیث مرز رسمی میان افغانستان و پاکستان به رسمیت نمی‌شناخت.

آقای متوکل گفت «هأت پاکستانی بارها در باره به رسمیت شناختن خط دیورند با ما صحبت کردند، اما ما همیشه به آنها گفتیم که این یک موضوع ملی است و تمام افغان‌ها باید در باره آن تصمیم بگیرند.»

یک یا دو تحریک اسلامی؟

مایکل سمپل، استاد در دانشگاه کوین بلفاست می‌گوید که بیانات طالبان پاکستانی که در مخالفت کامل با حکومت پاکستان قرار دارند، حیرت انگیز نیست.

آقای سمپل اضافه می‌کند که با توجه به تفاوت اهداف و ماموریت شاخه‌های افغان و پاکستانی طالبان، گمان نمی‌رود که طالبان افغان با این اندیشه همسو باشند.

او گفت «آنچه را طالبان پاکستانی در مورد خط دیورند می‌گویند، موقف طالبان افغان را نیز مشخص نمی‌سازد. طالبان افغان به شورشگری در برابر حضور نیروهای خارجی در افغانستان متمرکز اند، حالانکه طالبان پاکستانی اهداف انقلابی داشته و حتا نظام پاکستان را مشروع نمی‌دانند.»

او همچنان استدلال می‌کند که تحریک طالبان پاکستان با این موضع گیری در تلاش مشروعیت بخشیدن عملیات خود است. دنیل مارکی، پژوهشگر ارشد بخش آسیای جنوبی در شورای روابط خارجی استدلال می‌کند که طالبان ناراض از کشته‌شدن حکیم الله محسود، با این بیانات واکنش خود را به فراهخوان صلح حکومت پاکستان نشان می‌دهند.

آقای مارکی گفت: «طالبان نشان می‌دهند که به مذاکره با حکومت پاکستان مشتاق و متمایل نیستند. این موضوع برای مقام‌ها در اسلام آباد مایوس کننده بوده و به آنها انگیزه می‌دهد تا نسبت به آینده نگرانی عمیق داشته باشند.»

دوزن در ارزگان حلق...

در صفوف پولیس ضرورت دارد، اما برعلاوه ناامنی، سنت های اجتماعی مشکل دیگری برای استخدام آنهاست. تا حالا ربودن و قتل این دو خانم را هیچ گروهی به عهده نگرفته است، اما طالبان معمولاً با کار زنان در ادارات دولتی مخالفت می کنند و آنها را هدف قرار می دهند. در گذشته شماری از موارد مشابه قتل زنان به وابستگی و خویشاوندان آنها نیز نسبت داده شده است.

نیروهای امریکایی و استرالیایی از سال ۲۰۰۵ به بعد در تأمین امنیت ولایت ارزگان نقش داشتند. به تاریخ یازدهم دسمبر کنترل پایگاه نیروهای استرالیایی در ارزگان به نیروهای امنیتی افغانستان سپرده شد.

منطقه‌ی که اجساد این دو زن یافت شده است، چند کیلومتر دورتر از پایگاهی قرار دارد که چند روز قبل محفل واگذاری کنترل این پایگاه نظامی به نیروهای افغانستان برگزار شده بود. نیروهای استرالیایی روز یک شنبه این هفته ولایت ارزگان را ترک کردند.

هند آموزش نیروهای...

نزدیک به شصت عضو نیروهای ویژه افغانستان این ماه در کمپ تیپ دهم نیروهای ویژه ارتش هند در بیابان تار در جدهور راجستان هند آموزش های خود را آغاز کرده اند.

سخنگوی ارتش اعلام کرد تمرکز این تمرین‌ها مبارزه با شبه نظامیان و عملیات ضد تروریسم و نیز عملیات در مناطق روستایی و محیط های واقعی است.

به گزارش رویترز، نیروهای ویژه افغانستان که با کمک امریکا تشکیل شده است، قرار است در راس مبارزه با طالبان قرار گیرند.

یک افسر دیگر ارتش هند گفت تمرکز تمرین‌های راجستان اجرای عملیات با حداقل تلفات و نیز جلوگیری از خسارت و تلفات ناخواسته است.

سومین نشست مشورتی آجندای ملی - پنجشیر

گفتوگوهای اشتراک کننده گان

بخش پنجم

یادداشت: سومین نشست مشورتی طرح اجندای ملی، اخیراً با حضور نخبه گان سیاسی، فرهنگیان، استادان و دانشجویان در ولایت پنجشیر برگزار گردید.

در این نشست، اشتراک کننده گان پیشنهادها و دیدگاه های شان را در خصوص طرح اجندای ملی ارایه کردند و هم چنان حمایت شان را از این طرح ابراز داشتند.

طرح اجندای ملی از سوی احمد ولی مسعود رییس عمومی بنیاد شهید مسعود ارایه شده است. در این طرح ضمن ارایه طرح خروج از بن بست کنونی، در خصوص تأمین صلح پایدار در افغانستان نیز راه کارهایی ارایه شده است.

طرح اجندای ملی، با استقبال نهادهای خارجی از جمله سازمان ملل متحد و نهادهای داخلی کشور رو برو شده است.

پس از این، گفتوگوهای سومین نشست مشورتی طرح اجندای ملی را که در ولایت پنجشیر برگزار شده بود، به ترتیب در روزنامه به نشر می سپاریم.

اکرام الدین خراسانی / استاد دارالمعلمین پنجشیر: به نام خدا و عرض سلام خدمت همه عزیزانی که در این محفل حضور دارند.

موضوع مورد بحث ما امروز این است که ما چگونه می توانیم ملت سازی کنیم و به طرف وحدت ملی برویم. من چند موضوع اساسی را می خواهم بیان کنم.

چون افغانستان متشکل از اقوام مختلف است ما چطور می توانیم این ملت ها را با هم پیوند بزنیم و به طرف ملت شدن و وحدت ملی برویم.

عنصر اساسی بی که به نظر من ما را کمک می کند تا قدم های را به طرف ملت شدن بگذاریم، یکی هم تقسیم عادلانه منابع مالی و تقسیم عادلانه قدرت سیاسی برای تمام اقوام افغانستان است.

زمانی که ما حرف از قدرت سیاسی می زنیم می نگریم که قدرت سیاسی متأسفانه در افغانستان نا عادلانه تقسیم شده است، تمام کسانی که مربوط به اقوام و اقشار مختلف در جامعه می شوند بنابر شایستگی شان از قدرت سیاسی بهره یی ندارند؛ شماری هم که به نام نماینده گان اقوام در قدرت حضور دارند نماینده گان واقعی مردم نیستند.

موضوع دوم عدم برتری جویی و تفوق طلبی ملیت ها بر یکدیگر است که من نمی خواهم روی این موضوع بیشتر بحث کنم چون دوستان خواهش کردند که زیاد در این پیوند صحبت نشود؛ در صورتی که همین برتری جویی از میان برداشته شود



ما می توانیم ملیت ها را با هم پیوند بزنیم. موضوع سوم هم موضوع عدم تبعیض جنسیتی است، مسئله بسیار مهم است زیرا ما می گوئیم که زنان نیم پیکر جامعه را تشکیل می دهند؛ زمانی که از ملت صحبت می کنیم ملت نیز مربوط به زنان و مردان می شود؛ زمانی که ما از ملت سازی صحبت می کنیم متأسفانه زنان نزد شماری از افراد جامعه دست دوم به شمار می روند و زمانی که ما می توانیم تبعیض جنسیتی را از میان برداریم می توانیم به طرف ملت سازی قدم های دیگری را بگذاریم و برسیم. می خواهم تأکید کنم موضوعی که برای ملت شدن و ملت سازی بسیار مهم است و نقش دارد مسئله یی توزیع منابع ملی است؛ زمانی که منابع ملی به گونه واقعی برای همه تقسیم شود ما می توانیم وحدت ملی داشته باشیم و به طرف ملت سازی برویم.

مورد دیگری را که مولوی صاحب احمدالله اشاره کردند که باید مواردی را بیشتر دینی بسازیم. می خواهم بگویم که درست است ما الحمدالله مسلمان هستیم و در یک جامعه مذهبی و دینی زنده گی می کنیم؛ اما متأسفانه ارزش های را که ما داریم نتوانسته است ما را به طرف وحدت ملی ببرد. نمونه مثال آن را می نگریم که ارزش های دینی ما با تمام اقوام حتا کشورهای دیگر مشترک است اما هر روز مشکلات ما زیادتر می شود.

احمدولی مسعود:

من فکر کردم بعد از این که دو سوال مطرح می شود پاسخ ارایه کنم بهتر خواهد بود. در پیوند به صحبت هایی بسیار عالمانه جناب مولوی

صاحب احمدالله باید یاد آور شوم:

افت فکری مردم بسیار مشکلات دارد و در پروسه ملت شدن چنانی که آقای خراسانی گفتند ما مشکلات فراوانی داریم؛ به همین نسبت ما طرحی را پیشنهاد کردیم تا این زمینه ها ساخته شود.

اگر ما برابری قومی می داشتیم و قدرت سیاسی به گونه عادلانه توزیع می شد در کنار آن افت فکری مردم هم نمی بود. ما نیاز بیشتر به برنامه و طرح اجندای ملی

نمی داشتیم؛ می رفتیم به طرف مراحل دیگر ملت سازی.

چون همین مشکلات را ما داریم و به خاطر پیروز شدن روی این مشکلات این برنامه را طرح کردیم. شما روند ملت سازی را در کشورهای دیگر بنگرید به گونه مثال در اروپا در قرن شانزدهم خود مردم به افق فکری بالاتری رسیده بودند، همین مردم خواستند تا نظام ها و حکومت هایی بیاید که از منافع مردم دفاع کند؛ بعد از آن در اروپا اول دولت ها شروع کردند و بعد ملت ها ساخته شدند یعنی از درون یک دولت ملی یک ملت ایجاد شده می تواند. تمام این نا بسامانی ها در کشور ما است پس ما چه باید انجام دهیم؟ چون از پایین نمی شود پس بهتر است ما این روند را از بالا آغاز کنیم.

ما می گوئیم بیاید یک دولت وحدت ملی را به گونه مشترک از تمام نیروها ایجاد می کنیم. تصمیم گیری ها را در قبال ملت مشترک می سازیم. اگر ما توانستیم یک نوع وحدت ملی را در بالا ایجاد کنیم ملت هم در پایین یک نوع احساس هم گرایی را بین خود پیدا می کند؛ اگر در بالا به نام های قوم های مختلف حضور داشته باشیم؛ مطمئناً ملت هم پارچه پارچه است.

پس بهتر است این مسئله را به گونه علمی آن قسمی که در کشورهای دیگر نتیجه داده است ما از بالا شروع کنیم تا به طرف پایین بیاییم تا یک هم گرایی را بوجود آید.

موضوع دیگری را که می خواستم به گونه کوتاه بیان کنم این است که باید تبعیض ها از میان برداشته شود تا ما به طرف ملت سازی و وحدت ملی برویم.

مورد دیگری را مولوی صاحب گفتند، باید بُعد دینی مسئله را باید در نظر داشته باشیم درست و به جا است اما باید روی هر مسئله بُعد علمی آن را نیز جاری سازیم به گونه یی که نتیجه بدهد.

قسمی که امر صاحب شهید هم گفته بودند: اگر می خواهید در جامعه تغییر بوجود آید این تغییر را از باورهای مردم شروع کنید.

ما در این مورد با شما هم نوا هستیم که بیاید صحبت کنیم، چطور می شود بُعد دینی و عقیدتی را غنی تر سازیم تا دین نقش براننده خود را ایفا کند؛ این برمی گردد به جناب مولوی صاحب و دوستان دیگری که در این زمینه مصروف هستند تا این بُعد را غنی تر بسازند.

ما با شورای علما در کابل به تماس هستیم و همواره در این زمینه صحبت می کنیم؛ بهتر این است که شماری از علمای پنجشیر نیز بیایند و نظر و طرح خود را با ما شریک سازند تا به یک دست آورد و نتیجه خوب برسیم.



بلاتر:

رونالدو در مراسم توپ طلا شرکت می کند



کریستیانو رونالدو در مراسم بهترین بازیکن جهان داشته و او را متقاعد کرده که کریستیانو رونالدو در این مراسم شرکت کند.

سپ بلاتر در ماه اکتبر در دانشگاه آکسفورد انگلیس به انتقاد از کریستیانو رونالدو پرداخت و اعلام کرد که این بازیکن بیش از آنکه به فوتبالش فکر کند، در جلوی آینه به موهایش فکر می کند و من ترجیح می دهم که لیونل مسی که پسر خوبی است، برنده توپ طلای ۲۰۱۳ شود.

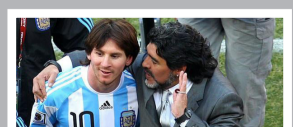
سپ بلاتر پیش از این برای جبران گفته هایش درباره کریستیانو رونالدو زمان رای گیری توپ طلای فوتبال جهان در سال ۲۰۱۳ را تمدید کرد تا عملکرد خوب رونالدو در انتخابی جام جهانی در بازی برابر سوئد نیز مورد ارزیابی قرار گیرد.

مار ادونا:

آرژانتین قهرمان جام جهانی می شود

اسطوره فوتبال آرژانتین مدعی شد این کشور در جام جهانی ۲۰۱۴ به قهرمانی می رسد.

تیم ملی آرژانتین که همیشه جزو تیم های مدعی در جام های جهانی بوده است، آخرین بار در سال ۱۹۸۶ موفق شد با برتری برابر آلمان به قهرمانی در جام جهانی برسد. دیگو مارادونا اسطوره تیم ملی آرژانتین و سرمربی این تیم در جام جهانی ۲۰۱۰ در گفت و گو با شبکه اسپورت گفت: من فکر می کنم تیم فعلی آرژانتین قابلیت های زیادی دارد و می تواند قهرمانی سال ۸۶ را



ریبری:

ترسی ندارم

فرانک ریبری می گوید برایش اهمیت ندارد که رونالدو در مراسم بهترین های فوتبال جهان در سال ۲۰۱۳ شرکت می کند یا خیر.

بهترین بازیکن فوتبال جهان در سال ۲۰۱۳، طی مراسمی در زوریخ سوئیس از بین کریستیانو رونالدو، لیونل مسی و فرانک ریبری انتخاب خواهد شد. فرانک ریبری در گفت و گو با نشریه بیلد آلمان درباره حضور رونالدو در مراسم توپ طلای سال ۲۰۱۳ گفت: در چند وقت اخیر ارتباطی با رونالدو نداشتم. چرا باید حضور رونالدو در مراسم توپ طلا برایم مهم باشد؟ اصلاً برایم مهم نیست که رونالدو در مراسم توپ طلا شرکت کند یا خیر. از اینکه در بین سه بازیکن نهایی برترین بازیکنان جهان در سال ۲۰۱۳ هستم افتخار می کنم و همین هم تنها دلیلی است که به سوئیس می روم. فرانک ریبری در ادامه اعتراف کرد

Mandegar

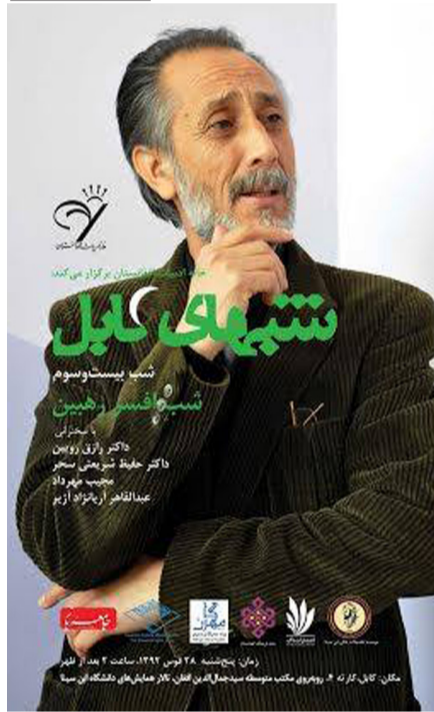
محمد افسر رهبین در برنامه شب‌های کابل:

مدافع شعر خود نیستم

شب‌های کابل تلاش‌های خود را انجام داده‌ام و آرزو دارم چهره‌های تازه‌وارد در این عرصه کارهای بیشتر از این انجام دهند.

او هدف از برگزاری بیست و سومین شب از شب‌های کابل را چنین بیان کرد: «این شب را ویژه کارهای استاد محمد افسر رهبین ساختم؛ چون رهبین...»

ادامه صفحه ۶



کارنامه ادبی - فرهنگی محمد افسر رهبین شاعر نام‌آور کشور روز پنجشنبه با حضور ده‌هاتن از شاعران، فرهنگیان و دانشجویان در برنامه «شب‌های کابل»، مورد نقد و بررسی قرار گرفت.

محمد افسر رهبین شاعر، پژوهش‌گر، منتقد و مترجم خوش‌نام افغانستانی است که سال‌های دراز در راستای شعر و ادب در کشور کار کرده است.

در این نشست که از سوی خانه ادبیات افغانستان در تالار کنفرانس‌های دانشگاه ابن سینا برگزار شده بود، منتقدان به بررسی کارکردهای ادبی - فرهنگی استاد محمد افسر رهبین پرداختند.

در آغاز این برنامه، عبدالشکور نظری مسول خانه ادبیات افغانستان ضمن خوش‌آمدید مهمانان بیست و سومین برنامه شب‌های کابل، نگاهی گذرا به برگزاری برنامه‌های گذشته شب‌های کابل داشت و گفت: «بنای شب‌های کابل روی نقد بود و هدف کارگزاران این برنامه، توسعه فرهنگ نقد و نقدپذیری در سرزمین مان بود که همه دوست داشتیم تا تولید گفتار شود و گفتمان‌های تازه‌یی به میان آید و چهره‌هایی که برای غنای فرهنگ این سرزمین می‌کوشند، ستایش شوند.»

عبدالشکور نظری ضمن یادآوری از کارهای ده ساله خانه ادبیات افغانستان افزود، ما در

کشاندن پای همسایه‌های شمالی در مبارزه با تروریسم



گسترش داده و در حال حاضر تعداد زیادی از دانشجویان افغان در قیرغزستان درس می‌خوانند و قرار است با آغاز پروازهای کابل بشکک، روابط انسانی بین دو کشور بیشتر شود: «به منظور گسترش روابط اقتصادی، انسانی در حال حاضر طرف قیرغزی موضوع افتتاح پرواز مستقیم را روی دست گرفته است.»

تروریسم تهدید مشترک دیپلمات‌های کشورهای آسیای میانه تأکید کردند که افغانستان و آسیای میانه باید تلاش‌های بیشتری برای گسترش روابط شان انجام دهند.

بختیار خالقی اوف متخصص ارشد مرکز تحقیقات استراتژیک وزارت خارجه تاجیکستان، در این کنفرانس گفت: «همسایه مفهوم انتخابی نبوده بلکه این یک واقعیت است و به آن باید به عنوان یک واقعیت برخورد کرد. نیروهایی که در منطقه هستند دیر یا زود می‌روند ولی همسایگی ما برای همیشه باقی می‌ماند.»

این دیپلمات تاجیک تأکید کرد که باید از همبستگی افغانستان حمایت شود زیرا جنگ و پراکندگی در افغانستان امنیت تمام کشورهای منطقه را تهدید می‌کند. ولادیمیر پارامانوف رییس مرکز مطالعات آسیای مرکزی در ازبکستان، گفت: پس از شکست طالبان روابط اقتصادی دو کشور گسترش یافت. او گفت که دو کشور همکاری‌های اقتصادی شان را گسترش داده، خط آهنی که ازبکستان را به مزار شریف وصل می‌کند و سبب گسترش همکاری‌های اقتصادی شده است.

این کنفرانس دومین کنفرانس بین افغانستان و کشورهای آسیای میانه است. قرار است در این کنفرانس موضوعات «دهه تغییر و تحول»، چالش‌های مشترک هراس افگنی، «همکاری‌های اقتصادی و تجارتي»، «میراث مشترک فرهنگی» و «نقش جامعه جهانی» بررسی شوند.

انستیتوت مطالعات استراتژیک افغانستان کنفرانس دو روزه‌یی را به منظور بررسی وضعیت امنیتی، اقتصادی و فرهنگی کشورهای آسیای مرکزی در کابل برگزار کرد. این کنفرانس زیر عنوان «گفت‌وگویی افغانستان و آسیای مرکزی» برگزار شده است. سفیران و دیپلمات‌های تاجیکستان، ازبکستان، ترکمنستان، قیرغزستان و قزاقستان در این کنفرانس شرکت کرده‌اند.

افغانستان از همسایه‌های شمالی خود به دلیل عدم مداخله آن‌ها در امور داخلی این کشور راضی است و تهدید جدی ای از این کشورها متوجه افغانستان نیست. در حالی که همسایه جنوب - شرقی افغانستان همواره به حمایت از تروریسم و مداخله در امور افغانستان متهم شده است.

روابط افغانستان با کشورهای آسیای میانه هرچند که در مدت ۱۲ سال اخیر دوستانه بوده است، اما همکاری‌های اقتصادی و تجارتي بین این کشورها رضایت بخش نیست. انستیتوت مطالعات استراتژیک افغانستان به این باور است که «با وجود دست‌آوردهای اخیر و نزدیکی جغرافیایی، هنوز میان افغانستان و جمهوری‌های آسیای مرکزی خالیگاه‌های باارزی در زمینه همکاری‌های کشوری دیده می‌شود.»

کشورهای آسیای میانه همواره از قاچاق مواد مخدر و صدور تروریسم از افغانستان به این کشورها ابراز نگرانی کرده‌اند.

امیرتی بیتیموف سفیر قزاقستان در افغانستان، در این کنفرانس گفت: وقت آن فرارسیده تا تمام کشورهای منطقه با گسترش همکاری‌ها از منافع تجارتي شان نفع ببرند: «در حال حاضر همکاری‌های منطقه‌یی در افغانستان گسترش می‌یابد و قزاقستان سهم خود را در آن ادا می‌نماید.»

عوض بیک عبدالرازق اوف سفیر قیرغزستان در افغانستان، در این کنفرانس گفت که دو کشور ارتباطات شان را

دو زن در ارزگان حلق آویز شدند



مقام‌های ولایت ارزگان افغانستان خبر داده‌اند که یک پولیس زن و یک معلم حامله حلق آویز شده‌اند و اجساد شان در چند کیلومتری پایگاهی گذاشته شده است که چند روز قبل از نیروهای استرالیایی به نیروهای افغانستان واگذار شد.

عبدالله همت، سخنگوی والی ارزگان روز پنجشنبه گفت که این دو زن روز دو شنبه این هفته در این ولایت روده شده بودند. به گفته او، این پولیس فیروزه نام دارد و مادر دو فرزند بود و فرد دومی ملالی نام دارد که معلم یکی از مکاتب بود.

مطیع الله خان، فرمانده امنیه ولایت ارزگان گفت که اجساد این دو خانم روز چهارشنبه در محله‌یی در ترینکوت، مرکز این ولایت یافت شده است.

سخنگوی والی ارزگان گفت که آزمایش‌ها روی اجساد این دو زن نشان می‌دهد که آنها حلق آویز شده‌اند. این گونه حوادث نگرانی در مورد از دست

رفتن پیشرفت‌ها در بخش تامین حقوق زنان را بعد از خروج نیروهای بین‌المللی افزایش می‌دهد. تا کنون چندین افسر پولیس زن در جنوب افغانستان کشته شده‌اند. این در حالی است که افغانستان به حضور زنان... ادامه صفحه ۶

روزنامه ماندگار برای سال جاری خورشیدی مشترک می‌پذیرد



برای دانشجویان و اساتید دانشگاه

- سه ماهه - ۱۰۰۰ افغانی
- شش ماهه - ۲۰۰۰ افغانی
- نه ماهه - ۳۰۰۰ افغانی
- یک ساله - ۴۰۰۰ افغانی

- دفاتر خارجی
- سه ماهه - ۱۰۰ دالر
- شش ماهه - ۲۰۰ دالر
- نه ماهه - ۳۰۰ دالر
- یک ساله - ۴۰۰ دالر



- نارسیده به منزل یا دفاتر
- سه ماهه - ۱۰۰۰ افغانی
- شش ماهه - ۲۰۰۰ افغانی
- نه ماهه - ۳۰۰۰ افغانی
- یک ساله - ۴۰۰۰ افغانی

برای دفاتر



- سه ماهه - ۱۲۵۰ افغانی
- شش ماهه - ۲۵۰۰ افغانی
- نه ماهه - ۳۷۵۰ افغانی
- یک ساله - ۵۰۰۰ افغانی

حساب بانکی روزنامه ماندگار در میوند بانک: Mandegar daily Bank Account in Maiwand- Bank: 1001201077988

برای اشتراک در روزنامه با این شماره‌ها به تماس شوید: +۷۷۶۹۳۰۵۶۵ - +۷۸۴۳۰۱۶۴۰